PRZEDSZKOLE INTEGRACYJNE NR 35 W CZĘSTOCHOWIE

JESTEŚMY RAZEM

Przedszkolaczek

Gazetka dla dzieci i rodziców

Nr 2 2021/2022

Gazetkę przygotowały

Daria Bińkowska

Anna Krukowska

Jolanta Górska

Sylwia Olczyk

Joanna Konstanciak

Julia Gusiew

Joanna Mackiewicz

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia życzymy
by tegoroczne Święta były jednymi
z piękniejszych. Niech będą one czasem
spędzonym w gronie rodzinnym, bez
pośpiechu, trosk i zmartwień, a wigilijne
światło niech da wszystkim poczucie
bezpieczeństwa i pozwoli z optymizmem
spojrzeć w przyszłość.
Dyrektor, nauczyciele i pracownicy
Miejskiego Przedszkola Integracyjnego nr 35
im. Małego Księcia w Częstochowie.

Jak obchodzi się Święta Bożego Narodzenia w innych krajach?

Skrzący się za oknem śnieg, mróz, przystrojona choinka, świąteczny obrus, opłatek i kolędy. Taki obrazek polskich Świąt Bożego Narodzenia jest tym, którego co roku oczekujemy. Nic w tym dziwnego, albowiem jeszcze niedawno śnieg towarzyszyszący tym szczególnym świętom potrafił stworzyć bajkową i niezapomnianą atmosferę. Polskie święta są zazwyczaj rodzinne i obfite w niezwykłe dania towarzyszące tej właśnie okazji.

Podobnie, święta obchodzone są w większości krajów naszego kręgu kulturowego. Choć naturalnie istnieją pewne różnice. Wynikają one zazwyczaj z faktu, w jaki sposób postrzegane są w danej społeczności przesłanki religijne.

Francja

Historycznie i tradycyjnie katolicka Francja rozpoczyna świętowanie już 5 grudnia, czyli w dzień poprzedzający Mikołajki. Francuzi bardzo lubię Wigilię, która jest wyjątkowym dniem w czasie świąt. Pasterka – msza, którą w Polsce celebrujemy zawsze o północy – we Francji ma zupełnie inne znaczenie. To zwykła msza, która odprawia się w różnych kościołach o różnej porze. Może to być 19, 22 albo jeszcze jakaś inna godzina. Jedynie w wielkich, słynnych katedrach tradycyjną pasterkę odprawia się o północy. Francuskim odpowiednikiem Świętego Mikołaja jest Gwiazdor. W

przypominającym ubiór naszego Mikołaja w wigilijną noc lub w dzień Bożego Narodzenia przynosi prezenty. Na francuskim stole nie może zabraknąć owoców morza, ostryg, langust czy krewetek, a także wędzonego łososia, typowo francuskiego rarytasu, czyli pasztetu z kaczych wątróbek indyka w kasztanach.

Holandia

O ile święta obchodzone są przez Francuzów niezwykle uroczyście, o tyle w Holandii traktowane są jako dni wolne od pracy. Święta Bożego Narodzenia rozpoczynają się postawieniem w domu prawdziwej choinki. Zazwyczaj zaraz po 5 grudnia, czyli Mikołajkach. W tygodniu poprzedzającym Boże Narodzenie w wielu kościołach można się wybrać na specjalne msze z koncertami. W niektórych miastach otwierają się jarmarki świąteczne, gdzie można napić się grzanego wina i zaopatrzyć w różne świąteczne drobiazgi – od bombek na choinki po upominki dla najbliższych. Holendrzy mają także swojego Świętego Mikołaja, który podróżuje statkiem z Hiszpanii do Amsterdamu każdej zimy i przywozi ze sobą worek z prezentami dla dzieci. Okres jego podróży jest celebrowany najhuczniej. Zwieńcza go wigilia urodzin Świętego Mikołaja, czyli dzień 5-go grudnia. W pierwszy dzień świąt zasiada się do udekorowanego w kolorach bieli, zieleni i czerwieni stołu, by zjeść uroczysty posiłek składający się głównie z dziczyzny, mięsa gęsi, zająca lub indyka.

W Holandii nie ma wieczerzy wigilijnej, postu, ani prezentów pod choinką, ponieważ Święty Mikołaj – Sinterklaas, obdarował szczodrze dzieci już 5 grudnia. W tym szczególnym dniu mali Holendrzy wystawiają swoje buciki w oczekiwaniu na słodycze i prezenty. Otrzymają je w zamian za sianko, które zostawią dla białego konia Świętego Mikołaja.

Ostatnią tradycją, która w Polsce mogłaby wywołać spore zdziwienie, jest wspólne palenie choinek na początku nowego roku

(kerstboomverbranding). Początki tego zwyczaju sięgają czasów przedchrześcijańskich, kiedy to na koniec roku rozpalano i gaszono ogniska. Następnie rozpalano ogień ponownie, aby ogłosić nadejście nowego roku i dłuższych dni.

Hiszpania

Obchody świąt w Hiszpanii rozpoczynają się również stosunkowo wcześniej, bo już 8 grudnia. Wraz z dniem święta Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, w Sewilli odbywa się widowiskowa ceremonia Baile de los Seises.
Na ulicach odbywają się w tym czasie tańce w rytm tamburynów, grzechotek i kastanietów. Domy i ulice przyozdabiane są kolorowymi światełkami. Jednym z pielęgnowanych przez nich zwyczajów jest przygotowywanie na początku grudnia małej Szopki Bożonarodzeniowej (Belén), którą zwykle reprezentują figurki Świętej Rodziny oraz żłób z Dzieciątkiem Jezus. W tradycji hiszpańskiej bożonarodzeniowej ważne miejsce ma oczywiście choinka (árbol de Navidad), na

której zawieszane są tak jak u nas ozdoby: bombki, lampki i gwiazda betlejemska. Jako typową potrawę towarzyszącą podczas Wigilii w Hiszpanii, uznaje się pieczonego indyka (pavo al horno). Jest on nadziewany wieloma dodatkami, jednymi z najpopularniejszych nadzień są bekon, owoce (jabłka, śliwki), pieczarki, a nawet trufle i orzeszki pinii. Popularna jest również pieczona jagnięcina z ziemniakami pokrojonymi w długie paski przypominające pajdy chleba (Cordero asado con patatas panadera). Ogólnie rzecz biorąc – je się bardziej wykwintne dania, takie które muszą smakować wszystkim domownikom. Bardzo popularne wśród dań wigilijnych w Hiszpanii są potrawy z ryb i owoców morza. Dzień Bożego Narodzenia w Hiszpanii (25 grudnia) to święto, które również wypada

spędzić w rodzinnym gronie. Głównym zwyczajem jest bożonarodzeniowy obiad. Po jego zakończeniu składane są wzajemnie życzenia szczęścia. W odróżnieniu od polskiego zwyczaju prezentów nie otrzymuje się w Wigilię, lecz dopiero 25 grudnia.

Włochy

Włosi z kolei podchodzą do świętowania Bożego Narodzenia w inny nieco sposób. Rozpoczynają ten radosny czas już w pierwszą niedzielę Adwentu, gdy do Wigilii Bożego Narodzenia pozostają jeszcze 4 tygodnie. Organizują wówczas pełne zabawy i muzyki jarmarki świąteczne. Okres świąteczny rozpoczyna się 24 grudnia i kończy 6 stycznia. Składa się z 4 dni świątecznych: 24.12 la Vigilia (Wigilia), 25.12 il Natale (Boże Narodzenie), 26.12 Santo Stefano (Św. Szczepana w Polsce) oraz 06.01 l'Epifania (Święto Trzech Króli) i Befana (brak odpowiednika w Polsce). Świętowanie rozpoczyna się od uroczystej kolacji wigilijnej w której uczestniczy cała rodzina, a następnie gra się w karty lub tombolę albo od razu przechodzi do wymiany prezentów. W niektórych rejonach bywa tak, że otwieranie otrzymanych prezentów następuje dopiero po pasterce. Po powrocie z kościoła wszyscy składają sobie wzajemnie życzenia, otwiera się przy tym butelkę szampana lub wina. Zarówno kolacja wigilijna jak i obiad pierwszego dnia świąt składa się z wykwintnych potraw przygotowywanych specjalnie na tę okazję. W wigilię na stole przeważają potrawy postne, ryby i warzywa smażone lub duszone. Kolacja składa się z 13 dań, o jedno więcej niż w Polsce. Z kolei na obiad świąteczny, który ma charakter rodzinny, serwowane są wykwintne dane mięsne.

We Włoszech wolne od pracy są tylko dni 25 i 26 grudnia oraz 6 stycznia. Włosi hołdują tradycji budowania szopki bożonarodzeniowej. Nawiązując jednak do tradycji obecnej w innych krajach, ubierają także choinki. W Rzymie w wigilijny wieczór na placu Świętego Piotra uroczyście odsłaniana jest tradycyjna szopka. To zwyczaj wprowadzony przez papieża Jana Pawła II w 1982 roku.

Australia

W Australii Święta Bożego Narodzenia przypadają w czasie letnich wakacji. Okres adwentu nie jest raczej znany mieszkańcom kontynentu, natomiast przez cały grudzień odbywają się imprezy świąteczne. Dekoracje świąteczne pojawiają się wraz choinkami już od 1 grudnia. Mikołaj przybywa do australijskich dzieciaków 25 grudnia na desce surfingowej. W zaprzęgu ma delfiny lub kangury do tego wszystkiego ubrane w szorty, koszulkę z krótkim rękawem i obowiązkowo klapki. Oczywiście, anglosaskim zwyczajem wpada przez komin, wypija mleko i pożera ciasteczka. Przynosi też prezenty . Australijczycy bardzo lubią się spotykać w mieście na wspólnym kolędowaniu przy świecach, które nazywają Carols by Candlelight. To dobry czas na relaks, surfing, jazdę na rowerze, żeglowanie i grillowanie ze znajomymi i rodziną. Najbardziej australijskie dania to pieczony indyk lub szynka, a na deser puding ze śliwkami. Ale tak naprawdę wszystko zależy od rodzinnych tradycji, bo Australia to kraj wielu tradycji. Jedni upieką indyka, ale inni ulepią pierogi. Nie ma dwunastu dań, a większość podaje się na zimno. Często, lunch świąteczny to tradycyjne, australijskie barbecue z kiełbaskami i sałatką coleslaw.

Chiny

Święta w Chinach określa się mianem Shengdan Jie, czyli Święta Czcigodnych Urodzin. Obchodzi je niewielka liczba chrześcijan, dlatego nie są to dni wolne od pracy. Tradycja bożonarodzeniowa jest jednak obecna, choć bardziej komercyjnie. Chińczycy przyozdabiają swoje domy, ubierają choinki, robią kolorowe łańcuchy z papieru i wręczają drogie prezenty. Dzieci wierzą w Shengdan Laoren, czyli lokalnego Świętego Mikołaja. Tak jak w innych państwach, pojawia się w galeriach handlowych i na ulicach. Odwiedza także dzieci, które oczekują na swoje prezenty, wywieszając skarpety na drobiazgi. W Wigilię rodziny spotykają się w restauracjach, a potem idą bawić się w klubach lub przy karaoke. Ciekawą bożonarodzeniową tradycją w Chinach jest wręczanie sobie nawzajem jabłek. Zwyczaj wywodzi się

z tego, że wymowa chińskiej nazwy Wigilii Bożego Narodzenia zawiera w sobie cząstkę brzmiącą jak słowo „jabłko”. To sprawiło, że owoce te stały się symbolem świąt bożonarodzeniowych w Chinach.

Węgry

Na Węgrzech w czasie świąt organizuje się wielkie bale dla dzieci.

Najważniejszy z nich odbywa się w stolicy kraju, Budapeszcie, w budynku Parlamentu. Uczestniczą w nim znani aktorzy i artyści. Pod obrus leżący na stole wkłada się sianko. Wyciągnięcie najdłuższego źdźbła wróży długie życie. W czasie Wigilii i Świąt Bożego Narodzenia Węgrzy jedzą pieczonego indyka, zupę rybną oraz rosół z kury. Na stole nie może zabraknąć ciasta z makiem, bo mak zapewnia rodzinie miłość.

Austria

W Austrii po piątej po południu rozbrzmiewa w oknach mały dzwoneczek.

To znak, że rozpoczyna się świąteczna kolacja. Austria jest ojczyzną jednej z najpiękniejszych kolęd na świecie "Stalle Nacht, heilige nacht" (Cicha noc, święta noc).

Meksyk

W Meksyku już 15 grudnia wiesza się pod sufitem piniatę - gliniane naczynie wypełnione słodyczami. Pod nią gromadzą się dzieci. Jedno z nich rozbija piniatę kijem, co rozpoczyna wyścig w zbieraniu słodyczy. Głównym daniem wigilijnym jest wędzony dorsz z papryką

i oliwą oraz małymi grzankami. Podaje się również pieczonego indyka, owoce, słodycze.

Najpopularniejsze tradycje bożonarodzeniowe w Polsce

Tradycje bożonarodzeniowe w Polsce są wciąż kultywowane. Nawet rodziny, którym daleko do regularnego odwiedzania kościoła wciąż ich przestrzegają i przekazują z pokolenia na pokolenie. Święta Bożego Narodzenia w Polsce to nie tylko część wiary, ale także element kultury. Każdy z nas wie, jakie są wigilijne zwyczaje, jednak często nie zdajemy sobie sprawy, dlaczego tak, a nie inaczej, wygląda świąteczny stół czy dlaczego stoimy iglaste drzewko. Warto się tego dowiedzieć i opowiedzieć o tym najmłodszym domownikom. Tradycje świąt Bożego Narodzenia różnią się w zależności od regionu, w niniejszym artykule zebraliśmy tylko najpopularniejsze z nich.

12 potraw wigilijnych

Bożonarodzeniowa tradycja nakazuje, by na świątecznym stole pojawiło się 12 potraw. Symbolizują one 12 apostołów. W kulturze polskiej są to potrawy postne. Chociaż post został zniesiony już kilka lat temu, w wielu domach wciąż kultywuje się tę tradycję. I tak na polskich stołach zobaczymy co najwyżej mięso z ryb, ale przede wszystkim dania zawierające ziarna zbóż, miód, grzyby i mak, czyli produkty kojarzące się niegdyś z dostatkiem.

Potrawy bywają różne – zależy to od regionu, w którym żyją domownicy. Do najpopularniejszych jednak należą: barszcz czerwony lub zupa grzybowa, ryba po grecku, karp, kapusta z grzybami lub grochem, pierogi z kapustą i grzybami, kluski z makiem, śledź pod każdą postacią, kompot z suszu, piernik, kutia, makowiec i sernik.

Sianko pod obrusem

Niektórych może to zdziwić, ale zwyczaj chowania sianka pod obrusem wywodzi się z… pogańskiej Polski. Poganie składali ofiarę z siana słowiańskiemu bogu Ziemiennikowi. Był on patronem stepów, spustoszałej ziemi, nieużytków rolnych i wysp, a także opiekunem robaków.

Chrześcijanie nadali sianu innego znaczenia – podczas świąt symbolizuje żłóbek, w którym urodził się Syn Boży. Według innych źródeł to znak ubóstwa, w którym przyszedł na świat Jezus. W dawnych czasach, w zależności od regionu, sianem słane były całe stoły, a nawet podłoga, magnaci ustawiali w kątach snopy siana.

Puste miejsce przy stole

Ważną tradycją bożonarodzeniową w Polsce jest pozostawienie dodatkowego miejsca przy stole z gotowym nakryciem. Ten zwyczaj świąteczny może bardzo nurtować najmłodszych członków rodziny.

Niegdyś miejsce to było przeznaczone dla ducha bliskiej, zmarłej osoby, co – podobnie jak siano pod obrusem – nawiązuje do starosłowiańskiej kultury. W XIX w. przyjęła się inna symbolika, nawiązująca do biblijnej wędrówki Marii, Józefa i małego Jezusa. Obecnie puste miejsce czeka na zbłąkanego wędrowca. Tradycja Bożego Narodzenia nakazuje, by osobę samotną właściwie ugościć.

Dzielenie się opłatkiem

Świąteczna tradycja dzielenia się opłatkiem została zapoczątkowana w XVIII w. Jest znana także mieszkańcom Włoch, Czech, Litwy, Ukrainy, Słowacji i Węgier. Swoje źródło ma w początkach chrześcijaństwa, kiedy to ludzie dzielili się własnym chlebem z bliskimi. Nawiązuje również do modlitwy ‘‘Ojcze nasz’’ i fragmentu o chlebie, a także jest wspomnieniem Ostatniej Wieczerzy, podczas której Jezus dzielił się chlebem ze swoimi uczniami.

Współcześnie łamiemy się opłatkiem również z chęci pojednania. Jeśli np. pokłóciliśmy się z rodzeństwem, to podzielenie się opłatkiem jest oznaką pogodzenia się. Nie powinno zasiadać się do wigilijnego stołu zwaśnionym.

Co symbolizuje choinka na Boże Narodzenie?

Tradycja dekorowania choinki dotarła do Polski z Prus na przełomie XVIII i XIX w. Zielone drzewko – najczęściej jodła lub świerk – symbolizuje rajskie drzewo, z którego zrywać można owoce życia. Wspomnianymi owocami były dawniej orzechy (oznaka dobrobytu) oraz jabłka (symbol zdrowia i, oczywiście, biblijnego jabłka zerwanego przez Ewę). Te jadalne ozdoby zamienione zostały obecnie na bombki, a jeśli w domu są dzieci – również na cukierki i pierniczki. Symboliczne drzewko łączy też ziemię z niebem.

Czekanie na pierwszą gwiazdkę

Zanim wszyscy usiądą przy suto zastawionym stole, a następnie otworzą paczki z prezentami, zwyczaj świąteczny nakazuje, by poczekać aż na niebie pojawi się pierwsza gwiazdka. Tradycja ta nawiązuje do Gwiazdy Betlejemskiej, która prowadziła Trzech Króli do nowonarodzonego Jezusa.

Wypatrywania ciała niebieskiego na niebie przypada zazwyczaj dzieciom. Jest to bardzo odpowiedzialne zadanie, ponieważ gdy nie ma gwiazdki, nie ma również prezentów. Żaden smyk nie chciałby do tego dopuścić!

Prezenty na święta Bożego Narodzenia

Jak to bywa z wieloma tradycjami, tak i ta sięga bardzo dawnych czasów. Co może zaskoczyć – jeszcze przed narodzinami Chrystusa! Ludzkości od wieków znane były dary, jednak nie do końca w takim znaczeniu, jak jest to obecnie. Chodziło wówczas o handel wymienny lub ofiary (np. dla bogów).

Bezinteresowne obdarowywanie – tylko po to, by sprawić komuś przyjemność – miało swoje początki za życia biskupa Mikołaja z Miry, czyli na przełomie III i IV w. Obecnie w dzień jego śmierci obchodzimy mikołajki.
Wraz ze zwyczajem ubierania świątecznego drzewka, przybył inny – prezenty pod choinką. Dawniej były to drobne upominki, bo choć zabawki były już znane w starożytności, stać na nie było tylko najmożniejszych (chyba że zostały np. wystrugane przez dziadka ze znalezionego kawałka drewna). Współcześnie – kiedy zabawki są już łatwo dostępne – znajdują się pod choinką w każdym domu, gdzie mieszkają małe smyki.
W Polsce zwyczaj otwierania prezentów odbywa się po kolacji wigilijnej.

Źródło: https://smilyplay.pl/najpopularniejsze-tradycje-bozonarodzeniowe-w-polsce/

Poniżej przedstawiamy Państwu pomysły na zimowe sensozabawy. Znajdziecie tam różnorodne zabawy, idealnie na dłuugie zimowe wieczory, czyli na czas tegorocznych świąt, ferii i całego okresu zimowego. To co je łączy, to sensoryka... Każda z tych zabaw stymuluje zmysły! A jest to wręcz niezbędne małemu człowiekowi do prawidłowego rozwoju. Bez stymulacji sensorycznej nie ma opcji, żeby dziecko mogło się rozwinąć maksymalnie w ramach swoich możliwości. Są one niezwykle ważne w wieku żłobkowym i przedszkolnym. I właśnie dla tego przedziału wiekowego, są dedykowane poniższe zabawy.

Przypomnijmy, że zabawy sensoryczne wpływają na pracę układu nerwowego. Jedne pobudzają, inne znowu mają ogromną, wyciszającą moc. Warto o tym pamiętać. Rodzicu, pamiętaj proszę, że każde dziecko jest inne, ma inne potrzeby, preferencje i inną wrażliwość na bodźce. Nigdy nie stosuj nic na siłę. Jeśli dziecko nie chce brać udziału w zabawie (płacze, niepokoi się, ucieka), to nie zmuszaj go do kontynuowania danej aktywności. Staraj się dobierać propozycje zabaw do jego wieku i możliwości. Nie przyspieszaj - czekaj, aż dziecko będzie gotowe. U dzieci bardzo wrażliwych stosuj metodę małych kroków: troszeczkę, krótko, do pierwszych oznak niezadowolenia.

JAK GWIAZDY NA NIEBIE

Dzieci zawsze z niecierpliwością wyczekują pierwszej, spadającej gwiazdki, dlatego zaproponowana butelka wzrokowa z pewnością przypadnie im do gustu. Potrzebujemy dowolną butelkę. Do środka wsypujemy przeźroczyste kulki hydrożelowe - wypełniamy nimi butelkę na ok. 80- 90%. Dorzucamy garść cekinów i brokatu. Następnie dolewamy wodę i wówczas dzieje się magia, gdyż nasze kulki przestają być widoczne! :) Sprawiają za to, że gwiazdki mają utrudnioną drogę i spadają w leniwy, spowolniony sposób. Obserwowanie powolnie przepływających elementów działa wyciszająco i relaksująco. Ćwiczy koordynację wzrokową i wzmacnia napięcie mięśni oka.

LODOWE KULE

Sensoskarby zamknięte w lodowych formach to zawsze strzał w dziesiątkę. Wyglądają przepięknie i zachęcają do zabawy. Możemy wykorzystać do tego foremki, pojemniki na lód, silikonowe formy o różnorodnych kształtach lub gotowe plastikowe kule, a także zwykłe balony, które napełnimy wodą. Możemy też zamrozić wodę w pojemniku lub głębokiej tacy - wówczas otrzymamy większy lodowy blok, idealny na zimowe wykopaliska z rozmachem. Co możemy zamrozić? W zasadzie wszystko! Naturalne gałązki, patyczki, szyszki, żołędzie, kuleczki żurawiny, cytrynę, mandarynkę, cynamon, anyż. A także pompony, koraliki, figurki, kawałek łańcucha choinkowego. Zadaniem dzieci jest wydobycie zamrożonego skarbu. W tym celu polewają lód ciepłą wodą lub/i posypują solą.

TERMICZNA NIESPODZIANKA

Potrzebujemy pojemnik z materiałem sypkim. Może to być ryż, dowolne ziarno lub makaron o ciekawych kształtach, kolorach i różnorodnych strukturach. Już samo przesypywanie będzie przyjemną i wyciszającą czynnością, która stymuluje jednocześnie dotyk, wzrok oraz słuch. Zabawa będzie jeszcze ciekawsza, gdy w pojemniku ukryjemy dodatkowo kostki do chłodzenia napojów - oczywiście wcześniej zmrożone w lodówce. Stymulacja dotykowa i proprioceptywną okraszona termiczną niespodzianką.

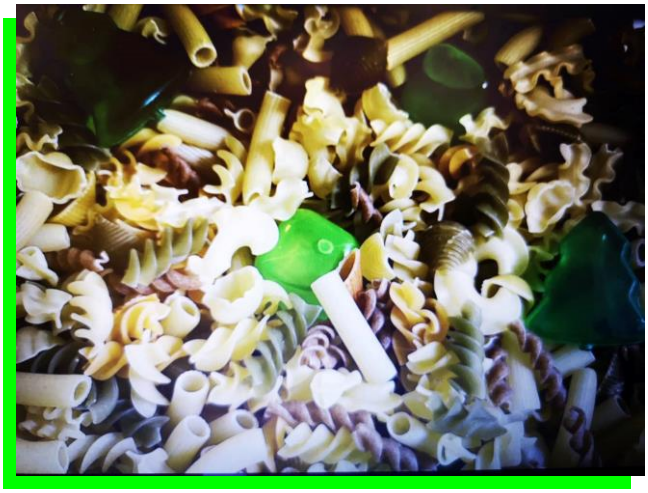

ŚWIĄTECZNE WORECZKI ZAPACHOWE

Zapachowy woreczek w świątecznej odsłonie może być oryginalnym upominkiem dla najbliższych. Niezwykle prosty do wykonania, dlatego z chęcią podejmą się go dzieci w różnym wieku. Potrzebne materiały: tiulowe, organzowe woreczki; herbata sypana, suszona pomarańcza lub cytryna, goździki, laski cynamonu, gałązka świerku. Można poprzestać na naturalnych składnikach lub dodać też kilka cekinów, koralików, konfetti lub inne tematyczne ozdoby. Następnie pozostawiamy dzieciom wolną rękę w przygotowaniu unikatowej kompozycji zapachowej. Warto pamiętać, że najlepiej nie mieszać więcej niż 3-4 zapachy. Większa liczba aromatów, może doprowadzić do przebodźcowania. Zapach kawy i cytryny świetnie oczyszczają nos, więc dobrze, żeby pojawiły się w zabawie. Woreczki świetnie nadadzą się do auta, szafy, damskiej torebki lub jako śliczna dekoracja.

LET IT SNOW

Jak wiadomo z zimowymi opadami bywa od jakiegoś czasu u nas różnie….Dlatego dla wszystkich spragnionych białego szaleństwa, proponujemy śnieżne masy idealne do lepienia, ugniatania, odciskania wzorów, robienia babek, bałwanków, posypywania nóżek i rączek, aż wreszcie do biegania po nich gołymi stopami. Zaczynamy przegląd przepisów na sztuczny śnieg. Numerem jeden w naszym zestawieniu jest niezastąpiony klasyk, czyli dwuskładnikowa mieszanka mąki ziemniaczanej oraz oleju spożywczego. Jadalna i całkowicie bezpieczna dla maluszków. Do mąki wlewamy stopniowo olej, wgniatając go i sprawdzając czy uzyskaliśmy odpowiednią konsystencję. Uzyskana masa powinna być sypka, ale umożliwiać

ulepienie kulki. Masa pozwala na doznania dotykowe, proprioceptywne, a także na słuchowe - bardzo delikatnie skrzypi podczas ugniatania, podobnie jak naturalny śnieg. Masa sama w sobie jest dość chłodna, ale zawsze możemy włożyć ją na jakiś czas do lodówki by uzyskać dodatkowy ‘chłodny’ efekt. Masa wytrzymuje nawet parę tygodni w otwartym pojemniku

Źródło: https://www.charezinska.pl/

(Zdjęcia wraz z pomysłami na zabawy pochodzą z (E-book’a z 60 pomysłami na zimowe zabawy sensoryczne)
– p. Aleksandry Charęzińskiej

Gwiazdki z papieru

Zrobione własnoręcznie gwiazdki bez wątpienia będą największą ozdobą choinki w domu czy szkole. Można je także potraktować jako świąteczny upominek dla babci i dziadka. Jeśli więc nie macie pomysłu na zimne popołudnie albo długi wieczór, zachęcamy do tworzenia z dziećmi ozdób choinkowych.

Do zrobienia gwiazdek potrzebne będą:
– grubsze kolorowe papiery – najlepszy efekt robią ryflowane albo tektura falista do kupienia w sklepach papierniczych i na allegro,
– kilka małych guzików,
– nożyczki,
– igła z nitką,
– klej typu magic,
– sznurek,
– wstążka,

Zaczynamy od narysowania na zwykłej, białej kartce dwóch gwiazdek – małej i dużej. Ich wycięte kształty będą naszymi szablonami. Od nich będziemy odrysować kształty gwiazd na kolorowych papierach, a potem je wycinać.

Na środku każdej małej gwiazdki doszywamy guzik. Potem gwiazdki sklejamy ze sobą – mniejsza oczywiście będzie na większej.

Kolejnym krokiem będzie przygotowanie niewielkich kokardek ze sznurka (jeśli go nie macie, może być to też zwykła wstążka) i przyklejenie ich na każdą gwiazdkę w taki sposób, żeby delikatnie „chowały” się pod guzikiem. Kokardki będą też wyznacznikiem tego, jak będziemy wieszać gwiazdki na choince. Teraz jeszcze pozostanie tylko doklejenie sznurka lub wstążki na tylnej stronie dużych gwiazdek, co umożliwi powieszenie ozdób.

Oczywiście gwiazdki możecie jeszcze dodatkowo ozdobić – brokatem, sztucznym śniegiem czy kolorowymi naklejkami.

Źródło: https://miastodzieci.pl/zabawy/gwiazdki-z-papieru/

Kącik kulinarny

Świąteczne pierniczki

Przepis na pierniczki jest bardzo prosty, a pierniczki wychodzą pyszne i miękkie. Zapakowane na prezent i ozdobione pierniczki do świetny pomysł na upominek pod choinkę. Domowe pierniczki, które nie mogą się nie udać!

<u>Składniki:</u>

- 1 kg mąki,
- 1 szklanka cukru,
- 1 szklanka płynnego miodu (może być sztuczny),
- 4 jaja (roztrzepać z cukrem),
- 1 opakowanie przyprawy do piernika,
- 5 dag margaryny (rozpuszczonej i ostudzonej),
- 1 szklanka mleka,
- 1 łyżka sody oczyszczonej (rozpuścić w mleku),
- 3 łyżki kakao (mnie wyszło około 6 blach ciastek z tych składników).

Lukier:

- 1 białko,
- 1 łyżka mąki ziemniaczanej,
- 1/2 kg cukru pudru,
- sok z 1 cytryny.

Jak przyrządzić?
Wszystkie składniki wymieszać rękoma w misce. Ciasto wychodzi trochę rzadkie, więc należy przykryć je ściereczką i włożyć na 3-4 godziny (najlepiej całą noc) do lodówki. Następnie „urywamy" po kawałku ciasta, ugniatamy lekko na stolnicy podsypanej mąką, wałkujemy na grubość 4-5 mm. Wykrawamy foremką. Pieczemy w dobrze nagrzanym piekarniku 180 stopni, ok. 7-10 minut (spód pierniczków powinien być złotobrązowy). Im grubiej wykroimy, tym wyższe urosną i będą bardziej miękkie. Ostudzić i przełożyć je do pudełek lub puszek chyba, że wszystkie od razu zostaną zjedzone.

Źródło: https://miastodzieci.pl/zabawy/swiateczny-cukierek-z-niespodzianka

Jak narysować Szopkę

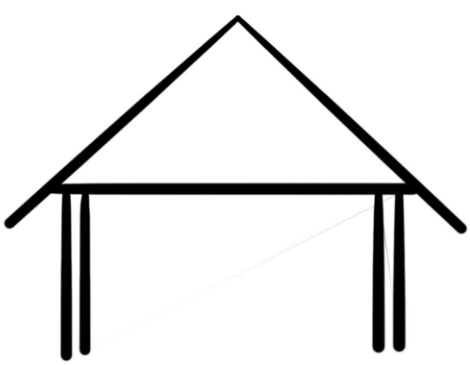

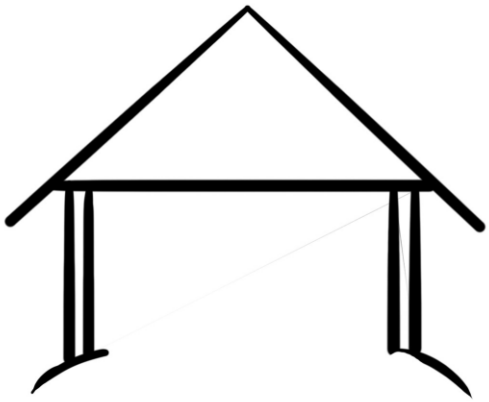

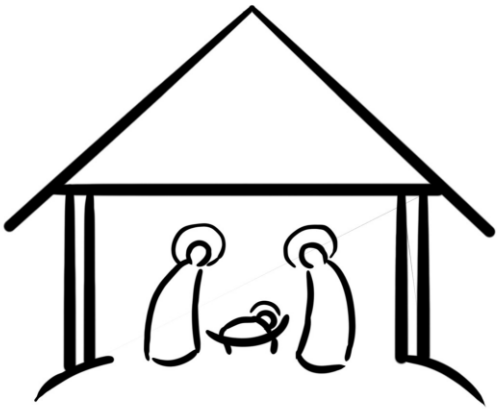

miasto DZIECI.pl

Kącik języka angielskiego

Zabawy świąteczne po angielsku.

Zima jest szczególną porą roku. To wtedy zaczynamy coraz częściej myśleć o spędzaniu czasu w domu, z rodziną. Planujemy, aby jak najlepiej wykorzystać zimowe chwile na odpoczynek i dobrą zabawę z dziećmi, które zwykle z niecierpliwością wyglądają Bożego Narodzenia. W tej atmosferze radosnego oczekiwania zaproponujmy im więc przyjemne zajęcia świąteczne w języku angielskim.

Przygotuj kalendarz świąteczny w języku angielskim

Jednym z najważniejszych przedświątecznych zwyczajów w Wielkiej Brytanii jest odliczanie dni do świąt Bożego Narodzenia. Od początku grudnia mali Brytyjczycy otwierają codziennie kolejne okienka w swoich kalendarzach adwentowych i wyjmują z nich czekoladki i świąteczne niespodzianki. To doskonały sposób na wprowadzenie dzieci w świąteczną atmosferę. Warto pomyśleć o samodzielnym przygotowaniu dla dziecka takiego kalendarza, w którym oprócz niespodzianek ukryjesz nieco języka angielskiego.

Przede wszystkim zaplanuj poszczególne dni w kalendarzu. Zwykle rozpoczyna się on od 1 grudnia, a kończy się 25 grudnia. Pod tą datą ukryta jest dodatkowa niespodzianka na Boże Narodzenie. Kalendarz można też rozpocząć od połowy grudnia i zakończyć w dniu święta Trzech Króli. To Twój własny, spersonalizowany kalendarz adwentowy, dlatego nie musisz się w nim dostosowywać do narzuconych dat.

Jednym z najprostszych sposobów na przygotowanie kalendarza jest naklejenie na duży arkusz papieru odpowiedniej liczby kopert. Wspólnie z dzieckiem możecie wszystko ozdobić motywami świątecznymi. Podczas przyklejania wzorów podawaj dziecku ich nazwy po angielsku, a przy numerowaniu kopert powtórzcie wspólnie liczby.

Przykładowe słownictwo:

CHRISTMAS TREE-choinka, SNOWMAN-bałwan, REINDEER- renifer, STAR- gwiazda, ANGEL- anioł, BELL- dzwoneczek, CANDY CANE- lizak, laska cukrowa, SANTA CLAUS- Święty Mikołaj, GINGERBREAD MAN- piernikowy ludzik, MERRY CHRISTMAS – Wesołych Świąt

Następnie zastanów się nad niespodziankami. Można je wyrazić za pomocą rysunków lub prostych angielskich napisów, w zależności od wieku dziecka. Przyda Ci się około 15–25 różnych pomysłów. Przygotowanie kalendarza jest świetnym sposobem na powtórzenie i wzbogacenie słownictwa dotyczącego świąt, jednak Twoje niespodzianki nie muszą się wiązać z Bożym Narodzeniem. Możesz wybrać czynności, które zwykle wykonujesz z dzieckiem, na przykład: „Drink hot chocolate" [„Wypij gorącą czekoladę"], „*Watch a Disney movie*" [„Obejrzyj film Disneya"], „*bake cookies*" [„Upiecz ciasteczka"], „*read a book together"* [„Poczytajmy razem książkę"], „*go shopping*" [„Zrób zakupy"], „*put up the Christmas decorations*" [„Zawieś dekoracje świąteczne"], „*draw a Christmas Tree"*- [narysuj choinkę], *„ colour the Gingerbread Man"* [pokoloruj piernikowego ludzika].

Bardzo ważne jest również, aby Twoje dziecko mogło zaproponować swoje własne pomysły, które następnie przetłumaczysz na język angielski. W miarę zbliżania się świąt będzie ono zapominało o tym, co zostało ukryte w każdej kopercie. Możesz nawet zagrać z dzieckiem w grę pamięciową: „Co jest w środku?" albo „Czy zgadniesz / czy pamiętasz, co jest w środku?" [„What's inside?", „Can you guess/remember what's inside for today?"], aby sprawdzić, co zapamiętało ze wspólnych przygotowań. Dzięki temu w ramach oczekiwania na święta dziecko odkryje nowe nazwy zajęć po angielsku.

Podczas przygotowywania kalendarza adwentowego nie zapomnij o prawdziwie bożonarodzeniowej atmosferze. Możesz ją stworzyć przez śpiewanie z dzieckiem świątecznych piosenek (np. Hello reindeer, Little snowman, Five little elves, What do you want for Christmas i inne znajdujące się na kanale You Tube- Super Simple Songs Christmas).W ten sposób utrwalisz słownictwo, które dziecko poznało wcześniej, a także pomożesz mu poprawnie wymówić i rozpoznać słowa.

Źródło: https://www.britishcouncil.pl/blog/zabawy-swiateczne-po-angielsku

Propozycja zadania do kalendarza. Colour by numbers. Pokoloruj pola z numerami 1-8 zgodnie z instrukcją:

1. Brown- brązowy 2. Black- czarny 3. Red- czerwony 4. Green- zielony 5. White- biały 6. Yellow- żółty 7. Orange- pomarańczowy 8. Purple- fioletowy

Name:..... Date: .....

GINGERBREAD MAN

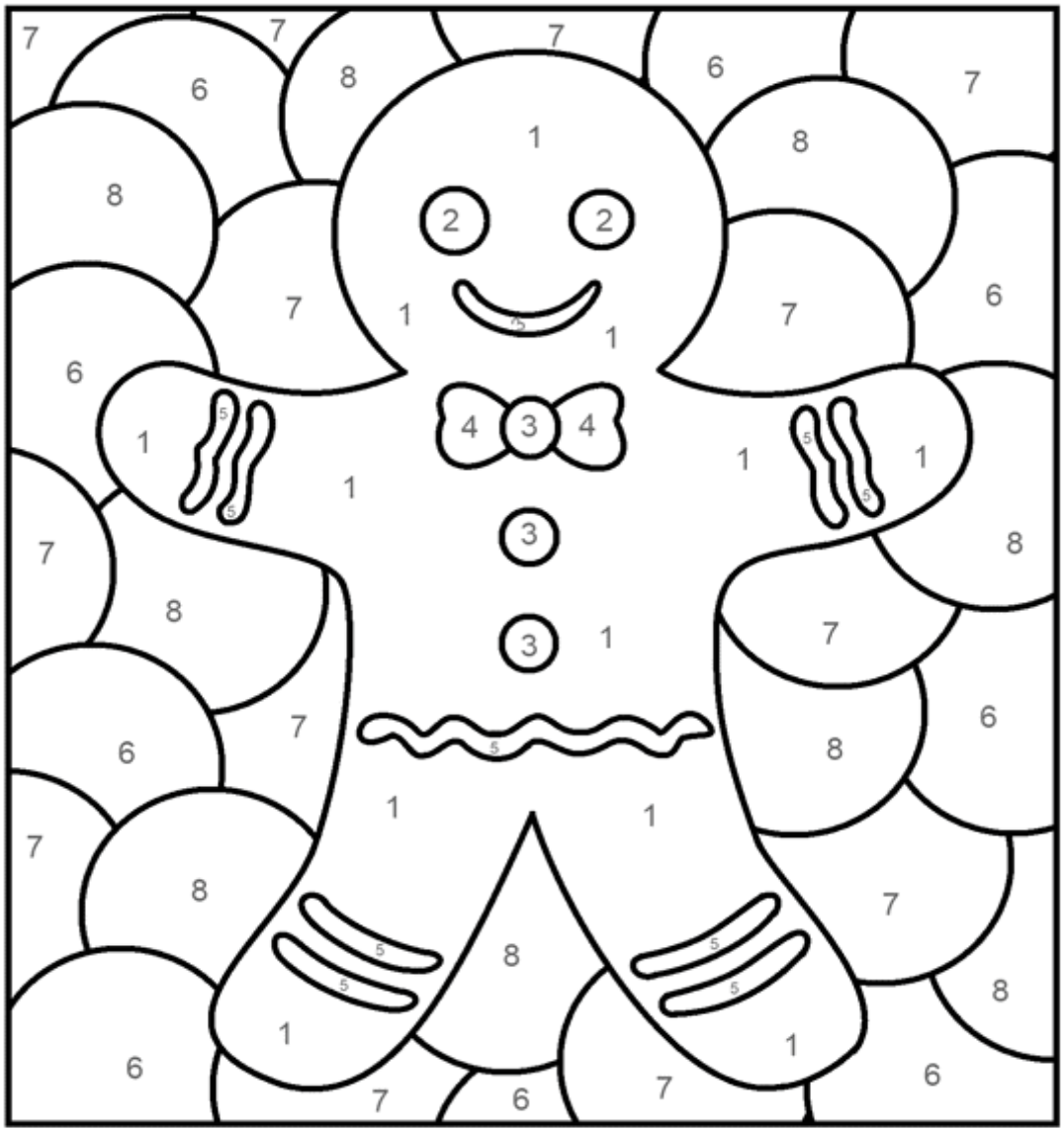

Color Key

1 BROWN
2 BLACK
3 RED
4 GREEN
5 WHITE
6 YELLOW
7 ORANGE
8 PURPLE

COOL2BKIDS

SPOSOBY NA „NIEGRZECZNE DZIECI”

Bardzo często nauczyciele i rodzice nadużywają przymiotnika „niegrzeczny”, by opisać zachowanie dziecka niezgodne z oczekiwaniami społecznymi. Kiedy przyjrzymy się temu określeniu w szerszym kontekście, widzimy, że jest bardzo negatywnie nacechowane i krzywdzące dla dziecka. Dzieci, które uważamy za niegrzeczne, są zazwyczaj dziećmi aktywnymi, spontanicznymi i pełnymi energii, o bardzo silnym charakterze. Wykazują podatność na roztargnienie, łatwo je zdekoncentrować. Ich głównymi cechami są: kreatywność, inteligencja, upór i wytrwałość w działaniu. Natychmiast dają nam znać, jeśli wyrażamy się niejasno bądź jesteśmy niekonsekwentni, niezdecydowani w momencie wydawania poleceń. Domagają się tak naprawdę jaśniejszych sygnałów, sprawiają, że nieustannie musimy mieć się na baczności, gdyż cały czas testują nasze granice.

Dorosły musi zdawać sobie sprawę z tego, że dziecko w wieku przedszkolnym dopiero uczy się właściwego zachowania, norm społecznych i aktywnego współdziałania w grupie. Rolą dorosłego jest nauczenie dziecka wyrażania wszystkich emocji w sposób akceptowany społecznie.

Pracę z dzieckiem sprawiającym trudności wychowawcze powinniśmy rozpocząć od zbudowania relacji, przyjaznej atmosfery do dialogu i współpracy. Dziecko musi mieć do nas
zaufanie, czuć się przy nas bezpiecznie i komfortowo. Jeśli ten warunek zostanie spełniony, warto skorzystać ze sposobów na „niegrzeczne dziecko” opisanych poniżej.

MOTYWUJ I WZMACNIAJ POCZUCIE WARTOŚCI

Najważniejsze jest pozytywne motywowanie do zmiany zachowania i budowanie poczucia własnej wartości dziecka. Zarówno nauczyciel, jak i rodzic powinien stale stwarzać dziecku okazje do rozwijania zainteresowań, poznawania talentów i mocnych stron. Dzieciom zależy na tym, aby były zauważane i słuchane przez dorosłych. Potrzebują zainteresowania i uwagi, ich brak może powodować chęć zwrócenia na siebie uwagi i z tego powodu niestosowanie się do zasad. Na wagę złota są pozytywne komunikaty i pochwały słowne, o których tak często zapominamy, a przecież nie wymagają od nas zbyt wiele wysiłku. Wszelkie komunikaty kierowane do najmłodszych powinny być jasne, konkretne i szczegółowe, dostosowane do wieku, ani zbyt infantylne, ani zbyt poważne. Pochwały powinny podkreślać to, co w dziecku wyjątkowe, unikalne i niepowtarzalne. Bardzo często dorośli zwracają uwagę jedynie na błędy, co niejednokrotnie powoduje zawstydzanie dziecka i obniżenie jego samooceny.

USTAL JASNE ZASADY

Rodzic w kontaktach z dzieckiem sprawiającym trudności wychowawcze powinien być stanowczy i wydawać jasne, zrozumiałe polecenia, poparte efektywnymi działaniami. Skuteczne wyznaczanie granic wymaga równowagi pomiędzy stanowczością a szacunkiem, gdyż tylko traktowanie dziecka jako partnera pozwala osiągnąć założone cele wychowawcze.

BĄDŹ KONSEKWENTNY

Dziecko przekraczające określone zasady powinno być przygotowane na konsekwencje. Rodzic powinien ustalić wcześniej, co grozi za łamanie ustalonych zasad. I pamiętać o tym, że skuteczna konsekwencja nie jest ani długotrwała, ani surowa, ale systematyczna. Występuje niezwłocznie po niepożądanym zachowaniu. Przedszkolaki na pewno kilkakrotnie sprawdzą, czy nauczyciel lub rodzic jest konsekwentny w swoich działaniach. Warto wykorzystać konsekwencje naturalne, czyli te wynikające bezpośrednio z zachowania np. gdy przedszkolak zniszczy zabawkę, musi ją naprawić.

STWÓRZ PLAN DNIA

Kolejnym sposobem na „niegrzeczne dziecko" jest przewidywalny, określony i powtarzający się rytm dnia, który porządkuje jego codzienność i staje się rutyną. Wyznacza czas na zabawę, posiłki, odpoczynek czy obowiązki. Plan dnia warto opracować wspólnie z dziećmi. Wtedy dzieci będą miały poczucie, że mają wpływ na to, co się dzieje wokół nich, a dodatkowo będą uczyć się pojęć związanych z określeniem czasu.

ANGAŻUJ DZIECKO W DZIAŁANIA NA RZECZ GRUPY/RODZINY

Pomocne w wyładowaniu energii dziecka oraz budowaniu jego poczucia wartości może być również angażowanie go w dodatkowe zadania na rzecz całej grupy lub rodziny. Dziecko w ten sposób nie tylko uczy się samodzielności i odpowiedzialności za powierzone zadania, ale również funkcjonowania w grupie, działania na rzecz innych i empatii. Warto docenić trud włożony w pracę „niegrzecznego dziecka" i pochwalić je za podjęte działania, by poczuło się małym bohaterem.

UNIKAJ NUDY

Mniej zachowań niepożądanych pojawia się w sytuacji, gdy dzieci są zajęte i się nie nudzą. Pozwólmy dzieciom się brudzić, eksperymentować i doświadczać wszystkimi zmysłami, bo tylko wtedy będzie to szczęśliwe dzieciństwo. Potrzebami rozwojowymi dziecka są ruch i zabawa, więc wskazane jest, aby mogło wykorzystać nadmiar swojej energii, biegając na świeżym powietrzu, w sali gimnastycznej lub na boisku. Brak ruchu i ciągłe spędzanie czasu wolnego w domu również może powodować niepożądane zachowania.

UCZ ROZPOZNAWANIA EMOCJI I WYCISZAJ DZIECKO

Przedszkolak ma najwięcej trudności z nazywaniem i rozpoznawaniem uczuć swoich i innych osób, dlatego warto skupić się na rozwijaniu tej umiejętności każdego dnia zarówno w przedszkolu, jak i w domu.

Ważne jest, aby sala przedszkolna i pokój dziecka nie dostarczały zbyt wielu bodźców, ale umożliwiały skupienie uwagi, wyciszenie i relaks. W niwelowaniu nieodpowiednich zachowań „niegrzecznego dziecka” może pomoc proponowanie aktywności wyciszających, wymagających skupienia. Pomocne będą wszelkiego rodzaju metody relaksacyjne: ćwiczenia oddechowe, masażyki, zabawy paluszkowe, słuchanie muzyki. Dzieci powinny mieć ustalony czas na odpoczynek i zabawę, wiedzieć, dlaczego odpoczynek jest ważny, w jaki sposób można odpoczywać i się relaksować, by było to korzystne dla zdrowia.

PRZERWA TIME OUT

W sytuacji kryzysowej, gdy niepożądane zachowanie dziecka jest niebezpieczne dla rówieśników lub jego samego, warto wykorzystać procedurę z terapii behawioralnej „przerwa time out". Polega ona na czasowym odsunięciu dziecka od zabawy, odebraniu uwagi dorosłego i rówieśników poprzez odejście na bok, w wyznaczone miejsce.

W ramach tej metody możemy pozbawić dziecko czasowo nagród, przywilejów, przyjemności w celu uspokojenia bądź jego wyciszenia się. Jednak zbyt częste jej stosowanie może doprowadzić do braku skuteczności, więc taka konsekwencja powinna być raczej ostatecznością niż stałą rutyną.

Przygotowano na podstawie: Agnieszka Krupa-Wiśniewska *8 sposobów na „niegrzeczne dzieci"*, Bliżej Przedszkola nr 5/2021

Kącik logopedyczny

Święty Mikołaj – zabawa artykulacyjna

Przed każdymi Świętami Bożego Narodzenia Święty Mikołaj ma zawsze bardzo dużo pracy. Musi odkurzyć swe worki na prezenty (otwieramy szeroko buzię, oblizujemy czubkiem języka podniebienie, a także wewnętrzne powierzchnie lewego i prawego policzka), musi policzyć upominki aby nie zabrakło dla żadnego dziecka (dotykamy czubkiem języka każdego ząbka – na górze i na dole), a także sprawdzić czy kopyta reniferów są dobrze podkute i gotowe do drogi (kląskamy językiem). Gdy Święty Mikołaj już to zrobi, wtedy wygląda raz i drugi przez okno (dwukrotnie wysuwamy szeroki język na zewnątrz buzi) i sprawdza jaka jest pogoda na dworze. Uh! Jest bardzo zimno (brrr - parskamy językiem, prrr - parskamy wargami), na niebie setki pięknych gwiazd (dotykamy czubkiem języka podniebienia), a na ziemię spadają wielkie płatki śniegu (czubkiem języka dotykamy za dolnymi zębami. Pora ruszać w drogę. Mikołaj wychodzi z workiem pełnym prezentów (wysuwamy szeroki język na zewnątrz buzi), wsiada do sań (cofamy szeroki język do buzi) i wyrusza w długą podróż (kląskamy językiem). Już słychać dzwonki sań (dzyń-dzyń) i wesoły śmiech Mikołaja (ho-ho-ho, ha-ha-ha), który zjeżdża przez komin (przesuwamy czubkiem języka po podniebieniu ruchem od przodu do tyłu) aby zostawić prezenty pod choinką. Nieraz uda mu się spróbować pysznego ciasta świątecznego (żujemy) i jest ono tak pyszne, że Mikołaj musi zjeść okruszki, które zostały mu na ustach (oblizujemy wargi), na brodzie (wysuwamy język na brodę) i na ząbkach (oblizujemy zęby). Potem rusza w dalszą drogę (kląskanie językiem). Do zobaczenia za rok Święty Mikołaju! (cmokanie wargami – przesyłanie całusków).

„Worek z prezentami"- Ćwiczenie naśladowcze

Wyciąganie z woreczka obrazków prezentów, nazywanie ich oraz ilustrowanie ruchem i dźwiękiem (usprawnianie pracy warg, języka, podniebienia i policzków).

·lizak – naśladowanie lizania,

·konik na biegunach – podskakiwanie i wypowiadanie: ihhhaaa, ihhhaaa;

·pociąg – naśladowanie jadącego pociągu z jednoczesnym wypowiadaniem: ciuufff, ciuufff;

·bębenek – buuuum, buuuum, buuuum z jednoczesnym uderzaniem o kolana;

·pajacyk – podskakiwanie, wypowiadanie: hoop, hoop;

·balonik – nadymanie policzków i powolne wypuszczanie powietrza;

·narty – odpychanie się rękami: szu, szu, szuuuu;

·auto – zabawa połączona z wypowiadaniem: brumm, brumm.